

vis bliver spørgsmålet gentaget, og endelig svarer statsministeren, at årsagen til, at man ikke kunne få rettet i pressemeddelelsen, var, at man allerede havde sendt pressemeddelelsen til England, og at de to meddelelser skulle være ens. Og statsministeren slutter så på side 931:

»Det er den melding, som Justitsministeriet har givet i Udenrigspolitisk Nævn, og det er den melding, jeg vil bekræfte i dag.«

Det var usandhed nr. 4, for der blev jo rettet i den danske pressemeddelelse på et helt afgørende og centralt punkt, som Politikens 6-spaltede overskrift på forsiden i går også forklarede.

Jeg må derfor konstatere, at statsministeren gentagne gange har talt usandt, og at statsministeren bevidst har forsøgt at placere ansvaret hos en uskyldig. En sådan statsminister kan jeg ikke have tillid til.

Formanden:

Jeg overså, at hr. Per Stig Møller bad om en kort bemærkning til fru Pia Kjærsgaard, og den får han så nu.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Fru Pia Kjærsgaard var lidt ked af, at det bare ender med en næse. Og det er også en bemærkning til hr. Arne Melchior, som synes, at det bare er en næse, der ligner de næser, hr. Uffe Ellemann-Jensen har fået nogle stykker af, så det behøver statsministeren ikke være ked af.

Nu er der altså to koncipister til denne næse, to plastikkirurger. Det er Enhedslisten og SF, og de udtaler i dag til B.T.:

»Det bliver den største næse, der er uddelt til en dansk regering. Ikke engang Uffe kan finde lignende næser hjemme i sit skab.«

Vi står altså her med den største næse, der overhovedet er uddelt. Vi står med en klar kritik af det samlede forløb, en erklæring om, at håndteringen var kritisabel og præget af fejlskøn. Det var beklageligt, meget beklageligt, at der ikke blev leveret et klart alternativ, når man nu bøjede sig for en trusselsvurdering, som vi konstaterer – men ikke tager til efterretning – måtte føre til det, den førte til.

Så til fru Pia Kjærsgaard: Det er ikke bare en blød landing, dette Folketing tager.

Og til hr. Arne Melchior: Statsministeren behøver såmænd ikke at ånde lettet op. Det er den største tur igennem Folketingets gulv, nogen statsminister nogensinde har fået, og det er derfor, vi alle sammen støtter dagsordenen og

kan undre os over, at statsministeren kan stå til den.

Formanden:

Det var så i virkeligheden til to ordførere, der blev talt, og derfor hr. Arne Melchior og fru Pia Kjærsgaard helt undtagelsesvis.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal ikke være til hinder for, at vi kan komme hjem ved normal lukketid, men en rettelse til hr. Per Stig Møller.

Jeg har ikke sagt, at statsministeren ikke behøver at være ked af den næse. Jeg har ikke sagt noget, der kan tydes derhen. Jeg har sagt, at vi er nogle stykker, der har sådan nogle. Men jeg synes nok – hvis hr. Per Stig Møller har hørt efter hele min ni minutter lange tale – at jeg så talte om tilståelsessag og mange andre ting. Jeg er overbevist om, at statsministeren er meget ked af det, og jeg synes, han har givet udtryk for det, og det respekterer jeg. Det har man vel også lov til. Det er også en del af billedet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Bare i al stilfærdighed: Jeg har jo ikke sagt noget om en blød landing – overhovedet ikke. Jeg har bare udtrykt min ærgrelse over det her. Jeg synes, det er ærgerligt, at det ikke gik sådan, som i hvert fald Dansk Folkeparti havde håbet på, og at vi med baggrund i al den her polemik, den dårlige håndtering, al det bøvl på en så banal sag fra regeringens side, i dag ikke har kunnet konstatere, at når regeringen ikke engang kan håndtere en så lille banal sag, ja, så er den ikke værdig til at være regering. Det var blot det, jeg udtrykte min meget dybe og meget oprigtige ærgrelse over, og det synes jeg er berettiget.

Niels J. Langkilde (KF):

Regeringen har bøjet sig for pres i denne her sag. Det synes jeg ikke har været nok inde i debatten. Man har prøvet at bortforklare det. Man har bøjet sig for et pres mod forsamlingsfriheden, mod ytringsfriheden og mod religionsfriheden. Det er kronjuvelerne i et demokrati, og det er stærkt bekymrende.

Det er derudover bekymrende, at regeringen med denne opfattelse kalder på en ny afpresning. Det er jo en invitation til, at andre kommer efter og sætter dagsordenen i Danmark. Det er